

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 279/05
18.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojević i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ-a, u pokušaju i krivičnog dela neovlašćenog držanja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, i optuženog BB, zbog krivičnog dela učestvovanja u tuči iz člana 55. KZ RS, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.672/04 od 01.11.2004. godine, nakon održane javne sednice veća u smislu člana 375. ZKP-a, doneo je dana 18.10.2005. godine,

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.672/04 od 1.11.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.br.672/04 od 1.11.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, u pokušaju, i krivičnog dela neovlašćenog držanja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, a optuženi BB, oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela učestvovanja u tuči iz člana 55. KZ RS, pa im je sud primenom navedenih zakonskih propisa i odredbi članova 3, 5, 33, 38. i 41, a u odnosu na optuženog AA i primenom člana 42, 43. i 48. OKZ-a, prethodno utvrdio optuženom AA za krivično delo iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci i za krivično delo iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, kaznu zatvora u trajanju od 10-deset meseci, pa ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3-tri godine, u koju kaznu mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru, počev od 18. 02.2004. godine pa do 01.11.2004.godine, a optuženog BB, na kaznu zatvora u trajanju od 3-tri meseca, u koju kaznu mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru od 18.02.2004. pa do 18.05.2004. godine.

Primenom odredbe člana 69. OKZ-a od optuženog AA, oduzeta su dva pištolja i to pištolj marke "Zbrojevka", fabrički broj ____, sa okvirom i 12 metaka, kalibra 9mm i pištolj marke "Pijetro", bereta, kalibra 7,65 mm, fabrički broj ____, sa okvirom i 6 komada municije 7,65 mm.

Optuženi AA je obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 49.500,00 dinara, kao i da svako od optuženih plati po 3.000,00 dinara na ime paušala, sve u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog AA, advokat AB, iz svih zakonskih razloga, sa predlogom da Vrhovni sud preinači pobijanu presudu i optuženog oslobodi od optužbe za krivično delo iz člana 47. stav 1. u vezi člana 19. OKZ-a, a da mu za krivično delo iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, izrekne blažu kaznu po meri i po vrsti ili da pobijanu presudu u celini preinači tako što će optuženom izreći sankciju blažu po meri ili sankciju blažu po meri i po vrsti ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak. Branilac je zahtevao da u smislu člana 375. ZKP-a, sa optuženim bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž.br.403/05 od 28.02.2005. godine, predložio da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca advokata AB, a u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, pa pošto je u svemu postupljeno u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je po službenoj dužnosti ispitao u smislu člana 380. ZKP-a i žalbom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijanom presudom, kao i postupkom koji je prethodio donošenju iste, nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti je njome povređen krivični zakon na štetu optuženog, a na koje povrede Vrhovni sud kao drugostepeni povodom žalbe u smislu člana 380. ZKP-a, pazi po službenoj dužnosti.

Prvostepena presuda ne sadrži ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje se, prema navodima žalbe branioca optuženog ogledaju u tome što u pobijanoj presudi nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama, jer prema žalbenim navodima prvostepeni sud nije cenio sadržinu iskaza svedoka VV iako se na ovaj iskaz poziva, kao i da postoji znatna protivurečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini zapisnika, o iskazima datim u postupku i samih tih zapisnika.

Ovo stoga što je prvostepeni sud na osnovu izvedenih i pravilno ocenjenih svih dokaza, bliže označenih u obrazloženju pobijane presude i iznete odbrane optuženog, pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, dajući jasne, uverljive i neprotivurečne razloge, koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud kao drugostepeni. Pored toga, ne postoji znatna protivurečnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih zapisnika, a kako se to neosnovano ističe u žalbi. Naime, svedok VV je na zapisniku o glavnom pretresu od 1.11.2005. godine izjavio da ne bi mogao da prepozna optužene, osim da su bili malo krupniji, njegove visine, a što je prvostepeni sud prilikom ocene iskaza ovog svedoka i naveo u obrazloženju presude, pa se suprotni žalbeni navodi ocenjuju kao neosnovani, a tim pre što prvostepeni sud svoju odluku nije zasnovao na prepoznavanju optuženog AA od strane navedenog svedoka.

Osim toga, prvostepeni sud time što nije dao ocenu iskaza svedoka GG i DD, nije učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se neosnovano ukazuje žalbom, jer je iz obrazloženja presude očigledno da iskazima ovih svedoka koji su pokušavali da daju alibi optuženom AA, prvostepeni sud nije poklonio veru, a obzirom da su u suprotnosti sa iskazom oštećenog, koje iskaze je prvostepeni sud pravilno prihvatio u potpunosti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi s tim zbog povrede krivičnog zakona, žalbom branioca optuženog se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda u pogledu krivičnog dela iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ-a, za koje je optuženi oglašen krivim i ističe da se ni iz iskaza oštećenog, na kome se ova presuda zasniva, a u sklopu izvedenih dokaza, ne može ni na koji način doneti zaključak, kako je to prvostepeni sud učinio da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom delu ubistva u pokušaju, jer bi se prema navodima žalbe moglo raditi o krivičnom delu teške telesne povrede iz člana 53. KZ RS. Naime, u žalbi se navodi da nedostaje bitan element bića krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, a obzirom da je oštećeni kritičnom prilikom zadobio običnu tešku telesnu povredu, a nikako tešku telesnu povredu opasnu po život, kao i da prvostepeni sud ni na koji način nije utvrdio da su svest i volja optuženog AA bili usmereni na posledicu, koja opredeljuje predmetno krivično delo, a to je lišenje života oštećenog PP.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Naime, ne mogu se prihvatiti navodi iz žalbe da u konkretnom slučaju nedostaje bitan element bića predmetnog krivičnog dela, jer je u pitanju obična teška telesna povreda, a nikako teška telesna povreda opasna po život. Kako iz izveštaja sudskog veštaka proizilazi da je oštećeni PP kritičnom prilikom zadobio ulaznu ustrelnu ranu u predelu grudni, 2 cm, ispod grudne kosti u srednjoj liniji, to upucavanje u stomak oštećenog, dakle u deo tela u kome se nalazi vitalni organi, od strane optuženog AA iz neposredne blizine, upravo nesumnjivo manifestuje nameru optuženog da liši života oštećenog, kako je to pravilno našao prvostepeni sud, bez obzira što je oštećeni zadobio teške telesne povrede, kako se to neosnovano ističe u žalbi, pa su suprotni žalbeni navodi ocenjeni kao neosnovani.

Prvostepena presuda, po oceni Vrhovnog suda, a nasuprot iznetim žalbenim navodima sadrži dovoljne, jasne i pravilne razloge za ocenu suda odbrane optuženog i iskaza saslušanih svedoka, a posebno iskaza oštećenog, na osnovu koje ocene se utvrđuju činjenice i okolnosti koje se odnose na to kako je došlo do tuče, a zatim do pucanja od strane optuženog AA u stomak oštećenog sa rastojanja od metar do metar i po, nakon čega su oštećenog i optuženi BB i optuženi AA udarali, a pri kom iskazu je oštećeni ostao kada mu je predočena odbrana optuženog, koji je negirao izvršenje krivičnog dela, i čiji iskaz je u suštini potvrđen iskazom svedoka VV.

Što se tiče žalbenih navoda da optuženi nije imao nameru da liši života oštećenog, iste Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane, a obzirom da namera da se ugrozi život oštećenog, na koju se u žalbi ukazuje i nije element krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, za koje je optuženi oglašen krivim, već je dovoljno da je optuženi postupao sa umišljajem, a prvostepeni sud je utvrdio da je optuženi kritičnom prilikom postupao sa direktnim umišljajem.

Stoga, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čine objektivna obeležja krivičnih dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenim delima, a žalbom se u suštini ponavljaju navodi odbrane optuženog, koje je prvostepeni sud cenio i za iste dao jasne i ubedljive razloge u obrazloženju pobijane presude, koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud kao drugostepeni, kako je to napred navedeno.

Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene navode, ali je našao da su isti bez uticaja na drugačiju odluku suda.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio činjenično stanje i na isto pravilno primenio krivični zakon kada je našao da su se u krivičnopравnim radnjama optuženog AA stekla sva zakonska obeležja krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ-a u pokušaju i krivičnog dela neovlašćenog držanja vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 1. ZOM-a RS, za koja ga je i oglasio krivim, pa se neosnovano žalbom pobija prvostepena presuda i zbog povrede krivičnog zakona.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je žalba i u ovom delu neosnovana.

Naime, prilikom odmeravanja kazne, prvostepeni sud je imao u vidu sve okolnosti propisane odredbom člana 41. OKZ-a, te dajući pravilni značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima – da je reč o mlađem licu, ranije neosuđivanom, da ga izdržavaju roditelji, da je delo ostalo u pokušaju, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je shodno odredbama člana 42. i 43. OKZ-a optuženom ublažio kaznu ispod zakonom propisanog minimuma, te pravilno utvrdio kako pojedinačne, tako i jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3-tri godine uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru, kao u izreci pobijane presude. I po nalaženju Vrhovnog suda utvrđene olakšavajuće okolnosti imaju karakter osobito olakšavajućih, a kazna zatvora u navedenom trajanju je adekvatna stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela, pa je žalba branioca optuženog i u ovom delu ocenjena kao neosnovana, a tim pre što se u ovoj žalbi ne navodi nijedna okolnost koju prvostepeni sud nije cenio prilikom odmeravanja kazne optuženom, a koja bi bila od značaja za istu.

Prvostepeni sud je pravilno na osnovu odredbe člana 69. OKZ-a, prema optuženom AA izrekao meru bezbednosti oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela i to dva pištolja, a koja su bliže navedena u izreci pobijane presude.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Aleksandra Simić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

